

Sygn. akt II Ca 78/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Grzegorz Ślęzak SSR del. Wioletta Krawczyk (spr.)
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa J. M.

przeciwko A. M.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 29 listopada 2013 roku, sygn. akt III RC 380/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż obowiązek alimentacyjny J. M. wobec A. M. wynikający

z wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 26 lipca 2007 roku

w sprawie III RC 173/07 wygaś z dniem 27 lutego 2014 roku.

Sygn. akt II Ca 78/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 29 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Bełchatowie po rozpoznaniu sprawy z powództwa J. M. przeciwko A. M. o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego oddalił powództwo oraz zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 26.07.2007 r. wydanym w sprawie sygn. akt III RC 173/07 ustalono alimenty na rzecz A. M. od J. M. w kwocie po 400 zł miesięcznie.

J. M. ma 56 lat. Z zawodu jest kierowcą. Od dnia 01.05.2004 r. zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. na stanowisku kierowcy samochodu do 3,5 t. Średnie miesięczne wynagrodzenie z tego tytułu wynosi ok. 4015 zł netto.

Powód jest właścicielem nieruchomości zabudowanej domem położonej w miejscowości N.. W domu tym J. M. mieszka razem z rodzicami, którzy utrzymują się z emerytury. Miesięczne koszty utrzymania nieruchomości wynoszą ok. 400 zł. Zakup opału kosztuje ok. 4150 zł rocznie. W majątku powód posiada 14-letni samochód osobowy marki V. (...) oraz 500 sztuk akcji (...) S.A.

J. M. leczy się na nerwicę oraz nadciśnienie. Miesięczne koszty leczenia wynoszą ok. 350 zł.

Poza pozwaną J. M. posiada na utrzymaniu małoletnią córkę K., na rzecz której płaci alimenty w wysokości 35 % miesięcznego wynagrodzenia. Powód nie utrzymuje kontaktów z córkami.

A. M. ma 19 lat. Nie posiada wyuczonego zawodu. Po ukończeniu gimnazjum rozpoczęła naukę w Technikum (...) w miejscowości B., gdzie uczyła się zawodu technika weterynarza. Z uwagi na trudności w dojazdach oraz wolę zarobkowania na swoje utrzymanie pozwana zrezygnowała z nauki w technikum. Obecnie uczy się w III klasie (...). Przewidywany termin ukończenia szkoły to czerwiec 2014 r. Nauka odbywa się w systemie zaocznym.

Pozwana pracowała jako opiekunka do dzieci. Od października br. w ramach umowy zlecenia zatrudniona jest w (...) w charakterze kelnerki. Wynagrodzenie z tego tytułu wynosi 9 zł za godzinę. W październiku zarobiła 770 zł netto.

A. M. nie posiada majątku.

Sąd zważył, iż powództwo nie jest zasadne.

Stosownie do art. 138 kro w razie zmiany stosunków każda ze stron może żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie bądź zmniejszenie możliwości majątkowych, zarobkowych zobowiązanego lub też usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do świadczenia alimentacyjnego. Natomiast dla ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego istotnym jest ustalenie, iż osoba uprawniona do alimentacji uzyskała zdolność do samodzielnego utrzymania się.

W przedmiotowej sprawie wskazana zmiana stosunków nie nastąpiła.

A. M. nie posiada wyuczonego zawodu, dlatego nie jest w stanie samodzielnie zapewnić sobie stosownych środków utrzymania. Aktualnie pozwana zdobywa wykształcenie, które pozwoli jej na podjęcie zatrudnienia i zarobkowanie na swoje utrzymanie. W ocenie Sądu z faktu podjęcia przez pozwaną nauki w trybie zaocznym nie można czynić zarzutu bowiem A. M. wybrała taki system kształcenia w celu uzyskania możliwości podejmowania prac dorywczych i częściowego pokrywania kosztów swojego utrzymania.

Wskazać również należy, iż zatrudnienie pozwanej w (...) odbywa się w ramach umowy zlecenia i nie pozwala na usamodzielnienie się.

Na koniec podnieść trzeba, że możliwości zarobkowe zobowiązanego, które wyznacza wysokość uzyskiwanego przez niego wynagrodzenia za pracę, pozwalają mu na dalsze alimentowanie córki.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie prawa materialnego polegające na przyjęciu, że nie nastąpiła po stroni pozwanej zmiana stosunków pozwalająca jej na samodzielne utrzymanie się,

2. sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, że zatrudnienie pozwanej w ramach umowy zlecenia nie pozwala na jej usamodzielnienie się,

3. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, poprzez błędną ocenę materiału dowodowego, bez wszechstronnej jego analizy, a także dokonanie dowolnych ustaleń, m.in. co do możliwości samodzielnego utrzymania się przez pozwaną, sposobu pobierania przez nią nauki oraz w kwestii kontaktów powoda z córkami.

Biorąc pod uwagę powyższe zarzuty apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda okazała się zasadna i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku.

Obowiązek alimentacyjny rodzica wobec dziecka wchodzi w zakres ogólnego obowiązku wzajemnego wspierania rodziców i dzieci, określonego art. 87 kro. Obowiązek ten nie jest ograniczony terminem, w szczególności osiągnięciem pełnoletniości, nie jest również związany z poziomem wykształcenia uprawnionego do alimentacji. Jedyną przesłanką warunkującą utrzymywanie obowiązku alimentowania stanowi możliwość samodzielnego utrzymania się dziecka. Obowiązek alimentacyjny wobec pełnoletniego dziecka może zatem ustać wyłącznie w przypadku, osiągnięcia odpowiednich kwalifikacji umożliwiających mu samodzielne utrzymanie bądź też podjęcia zatrudnienia jeszcze w czasie trwania nauki.

W rozpatrywanym przypadku bezspornym pozostaje, że po stronie powoda nie doszło do zmian uzasadniających uchylenie bądź zmniejszenie obowiązku alimentacyjnego – J. M. jest aktywnym zawodowo kierowcą, osiągającym z tytułu zatrudnienia dochód w wysokości ok. 4.015 zł netto.

Badając zasadność powództwa skupić należało się zatem na ocenie czy pozwana osiągnęła już sposobność samodzielnego utrzymywania się.

Bezspornie stwierdzić należało, że A. M. posiada już możliwości zarobkowe. Z uwagi na brak wykształcenia są one co prawda ograniczone, jednakże w ocenie Sądu wystarczające dla zaspokojenia jej usprawiedliwionych potrzeb. Podkreślić należy, iż organizacja zajęć w systemie zaocznym nie koliduje z wykonywaniem przez pozwaną pracy. Kształcenie nie wiąże się również z koniecznością uiszczania dodatkowych opłat, albowiem jak pozwana sama wskazała nauka w szkole średniej do której uczęszcza jest bezpłatna. Sąd I instancji ustalił również, że A. M. w październiku zarobiła 770 zł. Zaznaczyć należy, że umowa zlecenia zawarta została w dniu 10 października 2013 r. Dochód uzyskany zostało zatem za okres 21 dni świadczenia pracy (od dnia 10 października do dnia 31 października). Wykonywanie pracy przez okres pierwszych dziesięciu dni miesiąca skutkowałoby zwiększeniem miesięcznego wynagrodzenia.

Nie można jednocześnie podzielić poglądu Sądu Rejonowego, iż wskutek braku wyuczonego zawodu pozwana nie jest w stanie zapewnić sobie stosownych środków utrzymania. Domniemanie przyjęte przez Sąd prowadzi do kuriozum – każda osoba bez przynajmniej średniego wykształcenia byłaby bowiem z założenia uprawniona do otrzymywania świadczeń alimentacyjnych. Wniosek taki musi się spotkać z krytyką, albowiem rynek pracy oferuje szeroką paletę zawodów niewymagających nawet średniego wykształcenia. Co więcej, powszechnie znane są aktualne warunki rynku pracy, przejawiające się w skierowaniu zainteresowania pracodawców właśnie na takie osoby. Dominują obecnie oferty pracy o obniżonym stopniu wymagań co do wykształcenia przyszłych pracowników. W zestawieniu z minimalnym miesięcznym wynagrodzeniem za pracę, ustalonym od dnia 01 stycznia 2014 roku na kwotę 1.680 zł (rozporządzenie RM z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 r., Dz.U.2013.1074), nie sposób przychylić się do przyjętego przez Sąd I instancji założenia, iż niedostatki w wykształceniu niweczą możliwość samodzielnego utrzymania się A. M..

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, ustalając że obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanej wygasł z dniem ogłoszenia niniejszego wyroku.